

Till kommunstyrelsen 2017-04-25.

Läget för sverigefinska minoriteten i Göteborg 170425.

Botten är nådd, förnedringen är total?

Har hänt: fem år sedan, efter ett sjukdomsfall deras loka på hissing, när ambulans personalen inte kunde bära ut personen i fråga på grund av trappan var för smal, vände sig finska pensionärsföreningen till kommunen och begärde hjälp att få ändamålseniga godkända lokaler för deras daglivsamhet. Man vände sig i tur och ordning till lokal sekretariatet, stadsdelnämnden Lundby (Lena malm) och till slut även till den ansvarige kommunalråd för minoritetsfrågor (Anna Johansson). Alla dessa har besök källarlokalen och kunnat konstatera det olämpliga att upptill 150 pensionärer tvingas använda detta till sin dagliga verksamhet. Sedan dess har ingenting hänt? Frågan har också varit uppe i sverigefinskarådet.

Övriga föreningar som har försökt hanka sig fram genom att anordna olika kulturarrangemang genom inträdes avgifter och en försäljning i liten skala, men nu har kommunen förbjudit detta i deras lokaler och där är många föreningars existent hotad och alla deras aktiviteter har upphört. Även de traditionella kulturfästen som har andornas över 20 år i rad av sverigefinska distrikten, har inställts 3 året i rad på grund av dessa bestämmelser.

Sverigefinska skolan har varit den sista utposten för många föreningar genom att upplåta sina lokaler för fritids ändamål, för föreningarna utanför undervisningstid.

Skolan finns inte mer och förskolan har överlåtits till en privat aktör som inte vill ha med finska föreningar att göra.

En av föreningar blev hemlös är finska centret som fungerade som informationscenter, skötte om lokal bokningar åt skolan och framförallt fungerade som rådgivnings och hjälp central i privata ärenden med myndigheterna för dem som behövde. Efter stängningen centret tvingas hjälp behövande och personalen mötas på parkerings platsen utan för skolan. Det handlar i första hand om pensionärer som hela sitt liv har jobbat i industrin (30-40 år) och som inte haft möjlighet att lära sig byråkrat svenska.

Finska föreningar har länge krävt att kommunen borde tillgodose behovet av lokaler för finska föreningar och framför allt att det borde finnas en riktig "medborgarkontor" för sverigefinska minoriteten som hade uppdrag att hjälpa behövande både skriftlig och genom rådgivning, samt att beställa tolkar till olika instanser vid behov.

Det kan inte vara rätt att man efter lång arbetsinsats för samhället, hamna i den här situationen, inte ens i Sverige.

Tarmo Ahonen

Klassförakt i Sverige mot inflyttade finnar Publicerat i DN 2009-01-15 13:31 Mp-språkröret Maria Wetterstrand

Det går inte att komma ifrån att klassperspektivet har påverkat våra länders olika attityder mot minoriteterna. Medan svenskspråkiga i Finland tillhört ett slags övre klass, så har finskspråkiga i Sverige generellt haft låg status och få maktpositioner. De finskspråkiga som invandrat till Sverige under de senaste decennierna har ofta återfunnits som arbetskraft i den svenska industrin eller på jobb med låg status inom den offentliga sektorn. Den finskspråkiga minoriteten i Norrbotten har aldrig haft stort inflytande på Stockholms rikspolitiska spelplan. Det är svårt att tro att Sverige kunnat ignorera den stora minoriteten med finsk bakgrund ifall det handlat om en grupp med högre status.

Detta är en klassisk beskrivning yr arbetarklassens historia som håller på att upprepas. Men att klasskillnaden gentemot sverigefinnar skulle just uppstå i vänsterstyrda kommuner som Södertälje, Göteborg, Malmö är där emot svårt för mig att förstå.

Tarmo Ahonen.